

CADA ENTREGA UNA OBRA
UNA OBRA D'UNA SÈRIE.
SINGLES 10

SINGLES POÈTICS
10 SINGLES

CADA OBRA EN SINGLES
CADA SINGLES EN UNA
SINGLES 10.

'L BOIG DE LAS CAMPANILLAS.

CATADA EN UN ACCE EN VERS Y EN CATALÀ DEL QUE ANA 'S PARLA

per

D. SERAFÍ PITARRA.

Representada en català en la sala del Teatre de la Plaça de Sant Jaume.

BARCELONA.

LIBRERIA ESPAÑOLA DE I. LOPAS, EDITO

CARRETERA 50, Y ALFONSO DEL RÍO 50
1890.

Aquesta peça, en propietat, la llegenda del mil·lí, y la seva de representació del mil·lí, y amb prou-
seguint davant la línia, a més d'altres, inclouen particularment, en la que la representació dels 4 mil·lí, però,
per la qual després inclouen als papers Breugnot, entre d'altres, 36, y també del mil·lí, més: 34

NOTA També dels versos marcats ab dos punts en tot el text, sempre d'homologia. "En que s'ha
falsificat un altre d'ells, després d'explicar en la representació, y també alguns dels de les últimes co-
ques, que poden fer-se d'altres, comencem el 11 mil·lí, a 2 de que no s'ha més després.

[illegible][illegible]

ALS LECTORS.

Pocas vegades heu habido carfíl dels *Siglés Poètics*, encara 's hi està un mica ran que 'm va donar a dir: Entre 'ls molts viatgers que en 'm va dir, no-
hemurica, Primer: 'L de que sou dolents; Segon: 'L de que sou marmals;
Y tercer: 'L de que sou la introducció d' un mal gust. A lo primer, no val
respondre, perquè: Contra gustos no hi disputa. A lo segon no hi ha necessitat
de contestar, perquè, suposant que un escriptor deu pendre, més ho, per mo-
delos, als grans mestres, que a t' aquests autors que són a casa seva 'ls coneguts,
é que si 'ls coneguts es per fàcil de-graciats que han llegit les seves obres,
aquella respecta de mi està amonestada, si per marmals 's tenen les frases
apagades a de descompte. A lo tercer, responch escribint aquesta guinda, en
la qual heu notar, que es impossible que pugui parlar de bon gust qui no 'l co-
noca, y que si 'ls escriptors de mal gust s' hollan de desferir, pots de més
avertirlos quedaria, tota vegada, que de tota, é al menes de lo pagar part
d' ells, però yo caldré dir que 'l meu ignorant s' entenguesse d' haver estat.
En canvi é lo que paga crítica la realitat de la meua detecció, 'l que yo 'm
puc en la meua parca que ocupa en la premsa producció de D. Narcís Ser-
ra, la respectable figura del immortal Cervantes, conlata que així en una p-
redes, y com é tot, y present per modela del gènere al Gran Quixote, espo-
sitió a esdrós. Allí; la essència de tota 's concentra en l'arrib d' ells, 'l
caso moral del gènere, en la radical veritat de l'acte; la primera idea, en
una Dilema y 'ls enuncia, en tots de el. Així, al primer punt, espo-
sitió a esdrós, é la grandesa, la magnificència, al Sol resplan-
dent que il·luminat 'l món dóna a la consciència dels homes, 'l món de pen-
sa que no arriba per pagé un acte, encara que 'l que 'l porté vinga en un es-
tímul, y en una paraula; é Cervantes, yo. No púch, no acob, ni pretenc ser
sola. Voy, al contrari, que 's nota que no ho més insignificant que hi é la terra
y que tota 'ls meua detecció ho és encara més rica més que yo. En aquesta
guinda 'm diu posta de veritat y de realitat, encara acompanyat y tot lo que
pugui dir-me per subreptici, com que heu notat perquè sapiguem que ya no té-
dré gràcia lo que 'm digan, si van prosa sense per conèixer la posté solas que
en, tot lo que corre de originalitat. Així dit, no 'm queda més que explicar que
no s' aparta del terreny literari 'ls que vulgan conèixer, que 's descompte de
que 'ls molts no son rúbans, y que les faltes de urbanitat son més lamentables
y de més mal gust que tota 'ls molts pecats de Cervantes, Quixote, Tirso,
Moreno, Valleguera, Marín, Boscá, Serra y molts altres, una mica més sabés
que 'ls meus detractors, y que callo perquè així fora 'l cas de any acob.

L' Autor.

100128550

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

